

ŠTEVILKA 2

LETNIK 1.

28. IV. 1977

odsev

LESPO

IZDAJA OZSMS

TRZIN

POGOVOR ZA OKROGLO MIZO :

PROBLEMI DELOVANJA KRAJEVNE SKUPNOSTI

Že prva številka ODSEVA je pokazala, da je v Trzinu cela vrsta problemov. Reševanje le -- teh je med drugim odvisno tudi od učinkovitosti organov krajevnih skupnosti (KS), saj se le čvrste in urejene KS lahko uspešno uprejo nadlogam. V našem kraju težav ne manjka; če se omejimo le na najpomembnejše :

- odstop predsednika zbora delegacij
- plani društev in organizacij niso bili potrjeni
- SZDL ni sklicevala sestankov, ni pobrala članarine
- akcija za asfaltiranje cest še ni bila sprožena
- problemi okrog novega naselja
- neudleževanje sestankov, ni zapisnikov z njih...

Še bi lahko naštevali, vrsta bi bila dolga.!

Da bi vsaj delno odkrili vzroke za takšno stanje, smo člani UO Odseva pripravili pogovor za okroglo mizo, na katerega smo povabili več predstavnikov Trzina.

Ker je odstop predsednika zbora delegacij Vinka Mlakarja eden najpomembnejših dogodkov v KS v zadnjem času, saj se v njem zreali večina težav trzinskega samoupravljanja je tov. Mlakar pojasnil nekaj okoliščin, ki so pripeljale do odstopa.

VINKO MLAKAR : Vse skupaj se je začelo na sestanku delegacije SIS. Ker nisem prišel na sestanek, je posebej pome prišel tov. Novak Ivan. Poročati bi moral o delu komisije za šolstvo.

Sestanek je potekal normalno. Na koncu pa mi je sekretar OO ZK v Trzinu, tov. Mušič Franc očitel delovanje, ki ni v skladu z interesi krajanov -- nesocialistično delovanje. Svoje obtožbo je podprl s citatom iz knjige stališč CK ZKJ. Obtožbe so se mi zdele nepričakovane in meni nerazumljive. Bil sem šokiran. Kritika se mi je zdela neupravičena, zato sem podal ustno odstavko na svoje mesto in zapustil sestanek. Zanima me, ali je ...

bil tov. Novak poslati pismo namenoma in so bile obtožbe v naprej pripravljene. (PS uredništva : kasneje je tov. Novak pojasnil, da to ni bilo v naprej pripravljeno in da takrat, ko je šel po tov. Mlakarja, tov. Mušič Francija še ni bilo na delovnem mestu. To sta potrdila še tov. Cmel Ivan in tov. Završnik Edo)

Čez 14 dni sem od IO SZDL dobil obvestilo, da so obravnavali moj ustni odstop. V sporočilu je bilo rečeno, da naj dam pismo odstavko, v nasprotnem primeru pa naj bi tekoj sklical sejo zbora delegacij. 4. aprila sem predsedniku SZDL Kralj Stanetu izročil pismo odstavko v kateri pojasnujem, da sem odstopil zaradi neutemeljenih obtožb protisocialističnega delovanja, ki ni v skladu z interesi Trzina. Odstopem tudi zaradi preobremenjenosti in zdravstvenega stanja.

Sicer pa po besedah tov. Mušiča, starejši zaviramo delo in ne bo težko najti mlajšega primernejšega kadra.

Name se je zgrnilo še več očitkov (zaprtje jame, asfaltiranje cest...), ki pa so povsem neupravičeni in neutemeljeni. Po 30 letih aktivnega dela v raznih kmetijskih organizacijah nisem nikoli delal v svojo korist, ampak sem vedno postavljaj na prvo mesto interese celega Trzina. V Trzinu ni veliko hiš, kjer bi bili vsi tako družbeno in politično aktivni, kot je naša!

Mislím, da takóhnik oditkov nisen zaslečil!

Ker pa zadeva druge probleme Trzina, pa bi reč povedal naslednje:

Na vseh sestankih organov KS smo ugotavljali nedelavnost, delegatke neredno udeležujejo sej in se ne zanimajo za reševanje problemov.

Vprašam se zakaj predsednik SZDL, ki ne udeležuje večine sestankov KS, ostaja nem? Zakaj ne popravlja stanja in ne daje nobenih pobud?

Zakaj niti OO ZK ni sklicala skupnega sestanka, ki bi obravnaval te probleme?

Zakaj OO ZK ni dala nobenih pripomb na delo SZDL, zakaj la name?

Tudi seje sveta KS ne potekajo kot bi bilo treba, ni zapisnikov s sestankov, člani ne dajejo poročil o svo-

jem delu...

Vsi bodo priznali, da sem neprestano opozarjal, da so stvari v KS neurejene in da se sklepi prepozno izvršujejo.

MUŠIČ FRANCI:

Do samega odstopa je prišlo na podlagi razburjenja. Res je, da sem tov. Mlakarju očital nesocialistično delovanje, vendar je pri tem šlo za konkreten dogodek. Tov. Mlakar ni upošteval enega izmed mojih predlogov, ki sem mu ga dal kot krajan, ker današnje funkcije še nisem imel. Zbor delegacij KS je dolžan upoštevati vsak predlog, pa čeprav pobudnik ni funkcionar.

Prav tako je vsak vodilni v KS lahko poklican na odgovornost, če se ne zave, da je postavljen od članov in se ne odziva sklepom.

V Trzinu je bilo dosti primerov nepravilnosti in samovolje. Tov. Štefe je tako na lastno pest prepovedal sečnjo v bližini novega naselja, prav tako je brez sklepa KS dal zapreti gramozno jamo na trzinskem polju. Biro 71 trdi, da ima soglasje KS za nadaljno gradnjo hiš v novem naselju, toda Orel Ivan in Novak Ivan lahko potrdita, da teh soglasij na KS nismo dajali, ampak je to stvar osebnega dogovora, mimo organov KS.

Zgodilo pa se je še več podobnih stvari. Ljudem je treba naliti čistega vina. To je tudi stališče OK ZKJ:

treba je določiti nosilce konkretnih nalog, ki bodo za svoje delo polno odgovorni,

izvrši naj se podrobna analiza obstoječega stanja, predvsem pa naj se o problemih v KS začne odkrita razprava.

OREL IVAN:

Delegatski sistem pri nas res še ni zaživel. V bistvu KS vodi le peščica ljudi. Prugi so nezainteresirani in zato ne pride do soodelovanja z občani. Ni čudno, da se pojavljajo primeri samovolje in da včasih res odločajo posamezniki. Kot primer bi navedel dogočke okrog novega naselja, ki se

v veliki meri povzročili sedanjo krizo.

Delegatski sistem je dobro zamišljen, vendar je vse še preveč novo in se še privajamo nanj. Delati libilo treba drugače. Potrebna bi bila večja povezava med organizacijami. Nekateri komunisti ob tem molčijo, ostajajo neprizadeti. Mislim, da bi morali biti bolj dejavni.

Sami delegati SIS-a smo brez pravih pobud. Vodje delegacij so preobremenjeni. Ker se delegati ne udeležujejo sestankov, vse breme pade le nanje.

ZAVRŠNIK EDO:

Tudi jaz se strinjam, da nekateri le kažejo zanimanja za to, da bi delegatski sistem zaživel. Slabo sodelujemo! Med člani delegacij ni tovarištva, za to tudi ne pride do sodelovanja, ne najdemo skupnega jezika. Vsak govori le o napakah drugih, sebe pa ne vidi. Osebnostno se ne ujamemo: eden ima dar govora, drugi je deloven, tretji je spet drugačen...

Naloga delegatov je prenašanje pobud iz KS v občinsko skupščino, krajane pa je treba obveščati o sklepih skupščine in izpolnjevanju le teh.

Vendar to ne deluje dobro. Za to smo krivi vsi!!
Želel bi, da se uveljavi več tvorne kritike.

Mušič Franc:

Mislim, da je bistvena napaka v Trzinu v tem, da se nihče ne upa povedati drugemu, kaj je naredil narobe, če pa se to že zgodi, mu ta v privatnem življenju meče polena po noge. Ne bi smeli dovoliti, da se to dvoje meša!! Kar se dogaja na sestankih naj bi bilo v korist celega kraja. Če se dva pri tem sporečeta, naj obvelja tisti predlog, ki je bolj utemeljen in koristen za vse. Za sprejete sklepe naj bi odgovarjali vsi, ki so bili prisotni in ne samo pobudnik (pa čeprav so sklepi včasih neprijetni). Na privatno življenje ne bi smeli vplivati spori, ki so nastali na sestankih zaradi koristi cele KS. Prav tako pa ne bi smeli prepri v privatnem življenju vplivati na delo v KS. Če se z nekom kregam v privatnem življenju, to ne pomeni, da na

KS ne bi mogla sočelovat

Delegatski sistem ne šepa samo v Trzinu, isto se dogaja v večini KS. Da bi to popravili, smo pri nas pripravili dve predavanji za vse vodje organizacij o delovanju delegatskega sistema. To je bilo zelo pohvalno sprejeto.

V občini pa smo, da bi ljudi bolje obvestili o samoupravljanju in delovanju delegatskega sistema, uredili, da vsa gospodinjstva prejemaajo brezplačno glasilo - Občinski poročevalec. Venčar vemo, da večina ljudi ne bere delegatskih prilog. Zato podpiramo Odsev, ker bodo z njim ljudje boljše obveščeni.

ŠTEBE JANEZ:

Eden od vzrokov pomankljivega samoupravljanja je nezainteresiranost. Vzrok zanjo so po mojem mnenju med drugim tudi nekvalitetni sestanki; vlečejo se predolgo, na njih mlatimo prazno slamo! Da bi dosegli svoj namen, bi morali biti predvsem kratki in jedrnati. Tako pa si sedaj ljudje mislijo:

"Saj sploh ne pridem na vrsto! Že v naprej vem, da bodo ves čas govorili samo eni in isti. Kaj bi se trudil?"

NOVAK IVAN:

Povedal bi tudi to, da imamo Trzinci skupno konferenco delegacij s KS Mengeš. Skupaj bi morali razpravljati o problemih in določiti po dva delegata, ki bi predstavljala naše interese. Vendar nas Mengšani nikoli ne vabijo na sestanke.

Slaba je tudi delegatska povezava z občinsko skupščino. Na delegatska vprašanja, ki jih tam zastavljamo, velikokrat ne dobimo ustreznih odgovorov.

Prej je tudi padel očitek, da ni zapisnikov s sej KS. Zapisniki s teh sej so, ni pa zapisnikov z drugih sestankov.

MUŠIČ FRANC:

Ko smo že pri Novaku, tajniku KS bi rad povedal, da je preobremenjen. Res ni njegova naloga, da bi se udeleževal vsch sestankov, pisal zapisnike in za vse pripravljaj gradivo. Priznati je treba, da se trudi, vendar je to prevoč za enega človeka. Tudi to vpliva na kvaliteto dela v KS.

V nadaljnji razpravi smo govorili še o več drugih problemih. Ugotovili smo, da SZDL ne izpolnjuje vseh svojih nalog. Sestankov že dalj časa ni bilo sklicanih. Predsednik SZDL, ki se drugače udeležuje večine sestankov v KS, pa je med drugim izjavil :

" Mislim, da delam po svojih močeh. Vendar pa, ko sem sprejemal dolžnost predsednika, nisem vedel, da so naloge SZDL pomembne in obširne. Podobno je dejal tudi podpredsednik KS, ki je povedal, da ne ve, kako je dobil to funkcijo, ki ga pa tudi ne zanima. Izjavil je : " Kaj češ razpravljati, če nima pomena ?!"

Vprašanje je, zakaj nima pomena ? Vemo, da je lahko kritizirati vse po vrsti (to vsi delamo). Teže pa je kaj narediti. Zato je rogoče naša okrogla miza prizadela tiste, ki so vsaj nekaj poskušali in poskušajo. Tisti, ki ostajajo za zapečkom in po gostilnah ocenjujejo delo " tistih zgoraj," pa so jo spet lepo " zvozili."

Zakaj pa oni sami ne prinesejo kritike in predlogov organom KS, in pri tem ne poskušajo tudi s skupnimi močmi popravljati napake ? Takrat mogoče ne bo več tistih, (kot je rekel tov. Jemc), ki " delajo " samo na papirju in tistih, ki delajo v svojem interesu, ampak bomo delali vsi v skupnem interesu. Mogoče bo takrat vse skupaj imelo pomen !!!!

OKROGLE MIZE so se udeležili :

Bivši predsednik zbora delegacij VINKO MLAKAR, sekretar OOKK-
- FRANC MUŠIČ, predsednik SZDL KRALJ STANE, podpredsednik KS JEMC
CVETO, predsednik ZZB-NOV OREL FRANC, predsednik delegacij SIS
OREL IVAN, predsednik delegacije KS ZAVRČNIK EDVARD, tajnik KS NO-
-VAK IVAN, član delegacije KS MUŠIČ IVAN, predsednik GD Trzin ŠTEBE
JAMEZ , člani UO.

UREDNIŠKI ODBOR

TRZIN - SVINJAK !?

Nedelja popoldne. Čudovit sončen dan - kot nalašč za izlet. "Gremo v gozd na sprehod", smo vzkliknili vsi hkrati. Kaj je lepšega kot sprehod po pomladnem gozdu? Vsi veseli in polni pričakovanja smo se odpravili v trziški gozd.

Toda glej: konserve, gume, steklenice, stari čevlji, ... - sredi gozda! Naša dobra volja je bila nenačona pokvarjena.

Kdo je tak "idiot", da vozi odpadke v gozd? Kakšen brezvestnež - ali nimaš nobenega srca? Kje je tvoj čut za lepoto?

Taki in podobni prisrci se pojavljajo po vseh koncih Trzina. Sicer se že precej časa obvezne kante za smeti, toda vse tako kaže, da pri nekaterih to pravilo še ni naletelo na odorta nšesa. Mislim, da bi morali določiti ostre kazni za take izjeme. Zakaj naj bi pravilo veljalo le za nekatere in ne za vse?

Vsota 600 din, kolikor stane kanta za smeti, res ne predstavlja tako velikega stroška, da bi to lahko povzročilo probleme.

Ali ni veliko lažje stresti smeti v kanto pred hišo, od koder jih odpelje Snaga, kot na smeti sam odvažati stran. To je prepovedano in se ti, ko stresiš smeti na kraj, kjer piše "Prepovedano odlaganje smeti", šivijo kolena, da te ne bi slučajno kdo zalotil.

Ugleda, da so table, ki jim je postavila KS Trzin, na krajih, kjer se najpogosteje odlagajo smeti, ostale le dober namen, ki se seveda ne upošteva.

Pravo zalego svinjarije predstavlja tudi stara struga Pšate. Posebno zdaj, ko se je, ne vem kdo, spornil in posekal drevje, je to še bolj vidno.

Kdo je dovolil, da se posekajo vrbe, ki so bile kar v nekak okras pri avtobusni postaji? - Še tisto, kar imamo lebega, uničujeno!!

Kje je tista čista Pšata, v kateri smo se včasih kopali, prali perilo?

Danes bi lahko rekli, da skozi Trzin teče gnojnica in ne čist potoček. Ljudje gledajo le na svoje korist, samo, da spravijo nesnago izpred svojega praga, naprej jih, seveda, ne zanima! Samo, da je lepo čista, kaj potem, če je Pšata naravnost ostudna! Vanjo znečejo vse, kar jim ne služi več. Za nenalokatero mačko ali psa je postala celo pokopališče. Ob pogledu na razkrajajočo žival ti postane slabo.

Trzinci, kje je naš čut za urejenost okolja?

Še čostokrat smo bili deležni tudi množičnemu poginu rib v Pšati. Temu botruje neodgovorno spuščanje raznih kemikalij in kanalizacije v vodo.

Kdo to dovoljuje?

Res, da je najenostavnejše spustiti odplake v vodo; ampak Trzinci, kaj pa ribe in umazana voda, ki kaže na neodgovornost nas vseh, saj smo vsi Trzinci, ali ne?

Čakamo, da bo ta problem rešen z ureditvijo kanalizacije in čistilne naprave, ki sta res že malo dolgo v gradnji. Ponekod je kanalizacija že v uporabi, pa čistilna naprava še vedno ne opravlja svoje funkcije!

Kaj bo, če se kanalizacija pomeša s talno vodo?

Ali je sploh kdo pomislil na posledice? Ne vem, če bi zdravniki uspeli rešiti vse, ki si jih zajela okužba!

Upajmo, da bo zato čistilna naprava čim prej predana svojemu namenu in da bo svoje funkcije kar najbolje opravljala.

Toda tudi čistilna naprava ne bo mogla rešiti vseh problemov. Dokler ne bomo obračunali sami s sabo in bomo še naprej odmetavali v Pšato vse kar nam bo odveč, ta še vedno ne bo čista, tudi, če postavimo še deset čistilnih naprav!

Pot me pelje mimo gruče otrok, ki se vračajo iz šole. Njihova pot je očitno peljala mimo trgovine, saj so njihove roke polne sladkarij in sadja.

"Čof", še preden sem se zavedla, je že ležal na tleh olupke. Ko sem se ravno zamislila, kako slabo je ta otrok vzgojen, sem že zaslišala šelestenje in šumenje papirčkov, ki so jih otroci brez občutka krivde odvrgli.

Starši, učitelji in ostali bi morali še pogosteje opozarjati in podučevati malčke, naj, če že ni košev za smeti, spravijo papirčke in olupke in naj jih odvržejo doma ali v šoli v koš.

Do pred nedavnim, ko so se pojavili koši za smeti na vseh avtobusnih postajah, ti res ni ostalo drugega, kot da vržeš odpadke na tla ali pa ga neseš domov. Seveda je večina izbrala prvo možnost!

Še vseeno mislim, da je košev v Trzinu veliko, veliko premalo. Postavljeni bi morali biti čimbolj gosto na vseh koncih Trzina.

Če nam kdaj pred nosom odpelje avtobus in mu v slovo lahko le še pomahamo, nam ostane dovolj časa, ko čakamo na naslednji avtobus, da si dočobra ogledamo odlagališče smeti na avtobusni postaji. Kijub temu, da je tam koš za smeti, se nekaterim ne zdi, da bi stegnili roko do njega - in tako smo priča taki nesnagi!

Trzinci, ali smo res tako neotesani?

Morda bi bilo pametno, da bi honorarno zaposlili neko osebo, ki bi skrbelo za urejenost postaje. Nekaj se o tem že govori, toda rezultati še niso vidni.

Trzin bi lahko postal zelo čist in urejen kraj, če bi vsak od nas v sebi nosil "policaja", ki bi vedno vnil: PAZI NA ČISTOTO!

Pametno bi bilo organizirati očiščevalne akcije, ki naj bi zajele ves Trzin in vse Trzince.

Mislim, da je ena taka akcija že bila, toda žal le ena. Morda bi določili osebo ali odbor, ki bi take akcije organiziral in vodil. Sicer pri KS Trzin obstaja komisija za varstvo okolja, toda vse tako kaže, da so člani te komisije zadovoljni že s tem, da komisija obstaja in da so si razdelili funkcije!

Poleg očiščevalnih akcij pa bi moral vsak poskrbeti še za urejenost okolice lastnega doma, ki je narsikje tudi zelo zanemarjena.

TRZINCI, POSKRBEJO ZA ČISTOTO SVOJEGA KRAJA!

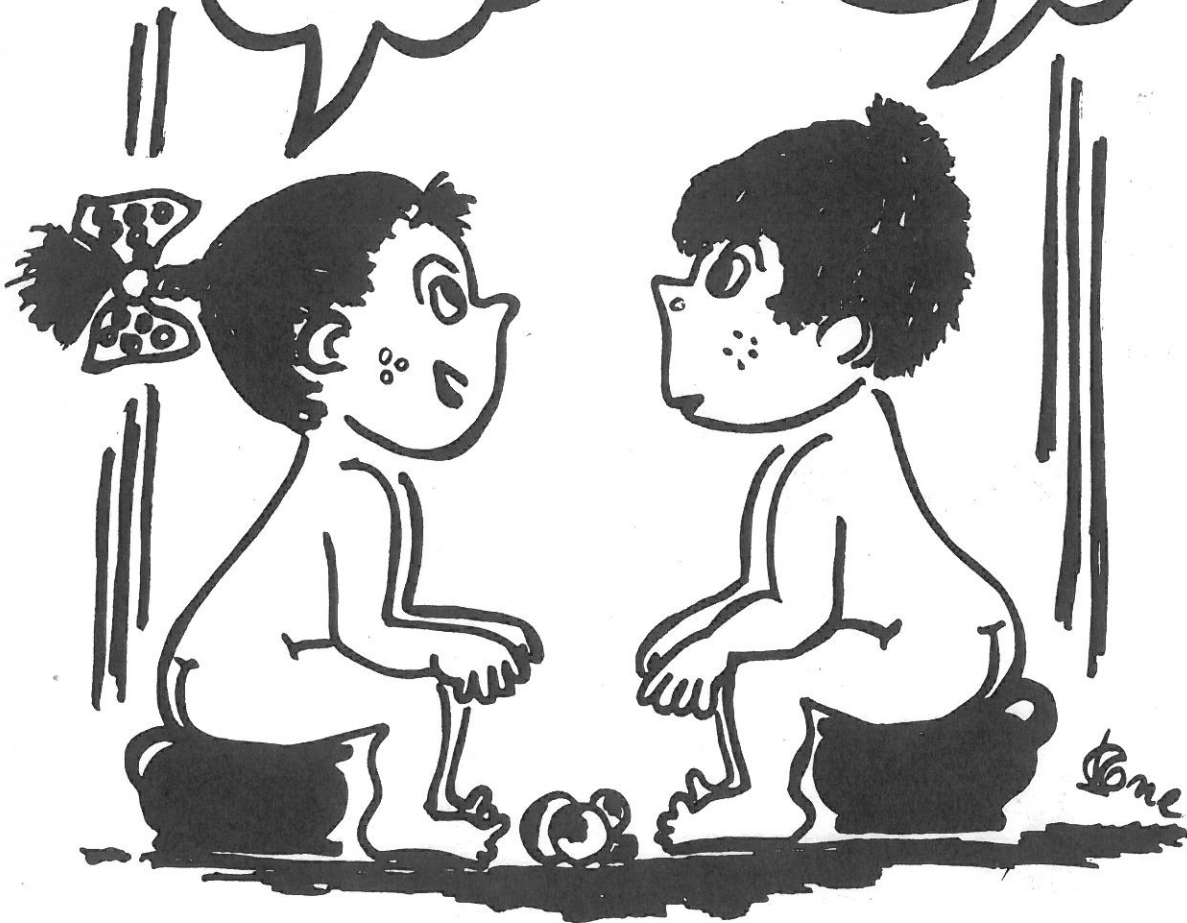
Imamo vse možnosti, da naš kraj postane eden izmed najlepših v Sloveniji in kot tak zanimiv tudi za turiste.

Trzin leži na važenem prometnem križišču, zato skozenj vozi vsak dan veliko ljudi, ki opazijo, kakšen je naš kraj. Zato nam naj ne bo vseeno, kakšno mnenje si bodo ustvarili ti ljudje - turisti.

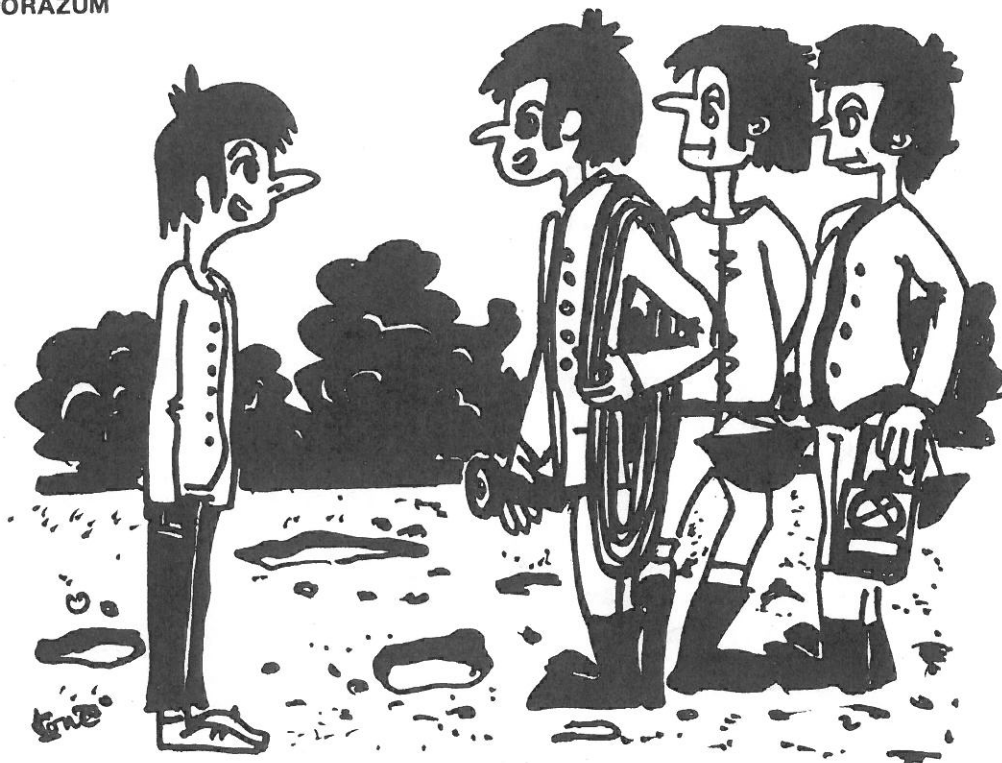
Marta

MENI JE MAMI LEKLA
DA BODO V TIZINU VLTEC
NALEDILI IN BOM JAZ LAHKO
V NJEGA ŠLA !

CE GA BODO DELALI TUDI
TOLIKO CASA KOT GA ZE
OBLJUBLJAJO, BOS TI TAKLAT
KO BO ZGLAJEN ZE DOM
ZA STALCKE NUCALA !

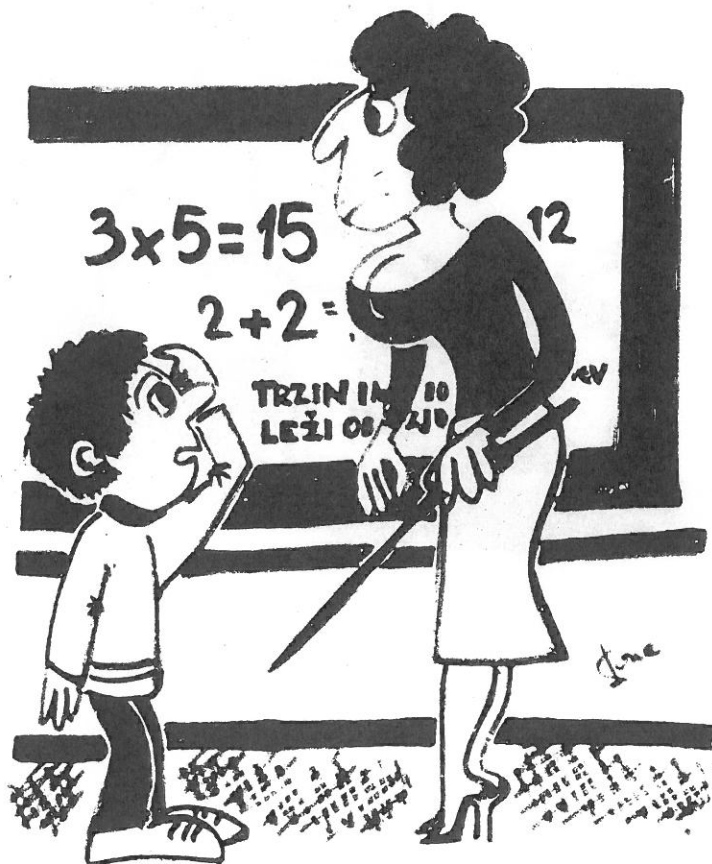

NESPORAZUM

GREŠ Z NAMI NA RAŠICO JAMO GLEDAT?
ZA TO MI PA RES NI TREBA NA RAŠICO HODIT. JAZ IMAM JAM ŽE NA
TRZINSKIH NEASFALTIRANIH CESTAH DOVOLJ!

SLAB VPLIV TV REKLAME

- ALI TI BOM ŽE ZABILA ENKRAT V GLAVO KOLIKO PREBIVALCEV ŠTEJE TRZIN, ALI NE!
- NE BO VAM USPELO - TO JE JELOVICA !

TOVARIŠ IPAVEC O TRZINU IN TRZINCIH

V tej številki uvajamo novo rubriko, ki naj bi postala stalna. V njej se bomo pogovarjali s krajanmi o tem, kaj jim je v Trzinu všeč, kaj se jim zdi narobe in podobno. Namen rubrike je prisluhniti tudi mnenjem in željam tistih bralcev, ki niso funkcionarji ali člani uredniškega odbora.

Kot prvega smo na razgovor povabili tov. Toneta Ipavca, ki ga Trzinci poznajo predvsem kot režiserja, je pa tudi družbeno - politično aktiven.

V prejšnji številki smo se amatersko lotili obravnavati trzinsko kulturno življenje. Kaj pa vi, kot kulturni delavec, mislite o njem ?

Kulturno življenje v Trzinu je predvsem enostransko. Razen nekaj dramskih predstav domačega kulturnega društva in proslav ob raznih jubilejih, k njem ne spada ničesar več. Zato tudi ni množičnosti. Kvaliteta predstav precej niha, pač odvisno od izbora dela in tudi od priprav samih. Smatram pa, da je bila kvaliteta zadnjih nekaj predstav zelo dobra. To je posledica bolj načrtnega pristopa in razširitve kroga nastopajočih, predvsem na mlade. Omeniti je potrebno, da so skoraj vsi igralci, režiserji, maskerji in tehnično osebje popolni amaterji in da se je za njihovo izobrazbo premalo storilo. Republiška zveza kulturnih organizacij občasno prireja tečaje zanje in potrebno bi bilo tudi iz Trzina poslati perspektivne ljudi tja. To bi vsekakor močno dvignilo kvaliteto bodočih kulturnih predstav.

Za popestritev kulturnega življenja je nujno ustanoviti glasbeno sekcijo. Tu imam v mislih predvsem pevski zbor. Nekaj trzinskih otrok obiskuje glasbeno šolo, zato bo potrebno tudi te čimpreje vključiti v program prireditev. Ukverjam se z misljo, da bi organizirali nekakšno oddajo " Pokaži kaj znaš,"

seveda internega značaja. Tako bi izbezeli na dan skrite talente.

Kaj pa menite o družbenom življenju v Trzinu ?

(o zabavah, organiziranih izletih, možnostih izboljšav...)

Družabno življenje v Trzinu je sila skromno, saj se omejujejo le na nekaj kulturnih prireditvev in par veselice. Pa še kako potrebno bi bilo prireditve izlete z ogledi pomembnih spomenikov naše daljnje in bližnje preteklosti. Večkrat bi se morala organizirati gostovanja poklicnih umetnikov, recimo opernih pevcev, narodno-zabavnih ansamblov ali rock koncertov in podobno. Vendar za vse to potrebujemo organizatorje, ki bi bili pripravljeni žrtvovati tudi kakšno urico svojega prostega časa. Poznam nekaj sposobnih ljudi, ki imajo lepo urejen dom in dobro vpeljano obrt ali službo in bi lahko več delali na tem področju med prostim časom. Kljub temu se skromno skrivajo za zapečkom intudi na prireditve ne hodijo, razen če ne nastopa kdo od njihovih domačih. Za nastopajoče pa je edina nagrada za žrtvovane ure prostega časa polna dvorana. S prisotnostjo na kulturnih prireditvah pa vsak posameznik manifestira svoj kulturni nivo, vsi skupaj pa odnos Trzincev do kulture na sploh.

Ali so Trzinci "puščobe", ki jim ni do zabave, ali so veseljaki, oziroma ljudje, ki bi na dobro organizirane zabave in prireditve radi hodili ?

Trzinci prav gotovo niso " mrtvi ljudje." Vsekakor so bolj vesele narave. Na dobro organizirane prireditve in nastope pa mislim, da bi radi hodili.

Ali so Trzinci po vaše " Gorenjci," oziroma materialisti ?

Mislím, da niso skopi, jaseñ dokaz so njihovi prispevki ob različnih nabiralnih akcijah. So pa čisto svojevrstni ljudje in kadar je treba, znajo tudi skupaj stopiti - " ta zgornji in ta spodnji " konec. Osebnó Trzince visoko cenim.

Katere so največje napake, ki jih vidite v Trzinu ?

Največje napake delamo vsi skupaj v tem, da smo preskromni in premalo odločni v svojih zahtevah v občinskem merilu. Petnajst let že živim v Trzinu, pet let sem bil odbornik skupščine v Kamniku in zato mogoče lahko lažje presodim stvari, ki se pravemu Trzincu zdijo same po sebi umevne. Zdi se mi, da je odnos občine Domžale do Trzina - blago rečeno - mačehovski. Ves ta čas, kar sem v Trzinu, je občina silno malo prispevala za reševanje naših problemov. Naj jih naštejemo samo nekaj : v Trzinu ni bilo zgrajeno niti eno družbeno stanovanje, čeprav Trzinci prav tako prispevamo znatna sredstva v občinski sklad. Tako se morajo mladi ljudje, ki nimajo možnosti za lastno gradnjo, izseliti v Domžale, Mengeš ali celo iz občine. Trzin tudi nujno potrebuje sodobno in večjo trgovino. Tudi obrat družbene prehrane bi bil potreben. Največji problem je vsekakor otroško varstvo, saj imajo že vse krajevne skupnosti otroške vrtce, le Trzin ne. S povečanjem števila prebivalstva, ki naj bi se že prihodnje leto podvojilo, pa se odpira najbolj pereče vprašanje, popolne osemletke. V Trzinu pa še projekta nimamo - ne za eno, ne za drugo. Na zboru občanov je treba odločno postaviti zahtevo za izgradnjo šole v Trzinu. Pred glasovanjem za novi samoprispevek, pa bi morali od občine dobiti tudi zagotovilo zanj!

Kaj je narobe v športu ?

Nič, ker ga praktično ni. Razen namiznega tenisa, ki zadovoljuje le potrebe manjšega števila ljudi, je le še strelstvo, tega želim pohvaliti, predvsem vse tiste strelce, ki so s tako majhnimi sredstvi uredili zelo lepo strelišče za zračno puško. Trzin nujno potrebuje vsaj en pravi športni objekt! Po moje bi za začetek zadostovalo kombinirano igrišče za košarko in mali roketi. Tovrstni objekt ne zahteva velikega prostora, niti prevelikih finančnih sredstev.

RDEČI KORAKI - KORAKI NAPREJ

Premišljam o proslavi, ki smo jo pripravili v počastitev 40. obletnice Titovega vodstva KPJ in 85. obletnici njegovega rojstva. O njenem poteku, ustvarjanju, pa pravzaprav ne vem, kako naj začnem. Tisoč misli se mi podi po glavi, papir pa vseeno ostaja prazen.

Naj napišem poročilo? Ne, preveč suhoparno bi bilo. Naj poskušam oceniti prireditev? Ne! Bilo bi preveč osebno, kajti pogled z odra v dvorano je pač drugačen kot iz dvorane na oder. Pa si mislim, da predstavlja resnično vrednost le tisto, kar človek občuti; problemi, ki jih vidi, pa je prepričan, da bi jih lahko odstranili. In če čuti, da je uspelo nekaj, o čemer bi lahko rekli: glejte, tako se dela!, potem je lahko zadovoljen. In sem zadovoljna ob misli na proslavo.

Brez senčice dvoma lahko trdim, da je bila proslava kot celotna zelo dobra. Dejstvo, da je spet enkrat po dolgem času prišlo do organiziranega sodelovanja med OŠ-Trzin KUD-Franc Kotar, je več kot spodbudno. Zamislimo se in se spomnimo proslav, kakršnih smo bili vajeni:

Navadno so tovarišice z osnovnošolci naštudirale nekaj točk (no, pripravili so večino programa!) ki so bile dokaj nepovezane. Programu osnovnošolcev je običajno sledil prispevek društva, (saj se vendar spodobi!?!?) ki ga je sestavljalo nekaj na hitro sestavljenih recitacij. Vsi vemo, kakšne so take proslave (bodimo vsaj malo kritični!) čeprav, priznajmo, v svoji "nepripravljenosti" izžarevajo svojstven čar. Zanimive so! Sami si odgovorimo, zakaj? Zavedajmo pa se še nečesa; s proslavami, narejenimi, kot pravino, na hitro roko, pri otrocih, pri mladih ne moremo oblikovati občutka za sprejemanje in razumevanje umetniške besede ali pesmi, kar pa je navsezadnje tudi namen proslave.

Kaj je pravzaprav tisto, kar je bilo neobičajno pri zadnji proslavi? Zanimivo je dejstvo, da jo je "rojevala" skupina ljudi, med katere so bile razdeljene posamezne zadolžitve. Tako se je režiser Tone Ipavec, tokrat, po vsej verjetnosti prvič, odkar se ukvarja s to dejavnostjo, lahko prvenstveno posvetil režiji, za kar je bil pravzaprav poklican, in se mu ni bilo treba ukvarjati s kupom organizacijskih zadev, kar je drugače že skoraj pravilo.

Vemo pa, da trganje človeka na več strani nujno vodi k pomanjkanju moči in časa za tisto, kar je njegova osnovna naloga. Dejstvo, da se tokrat ni delalo "po pravilu", je brez dvoma pogojevalo kvaliteto, ki so jo izpričali prav vsi nastopajoči. Premišljam, ali ne bi bilo naravnost čudovito, ko bi v bodoče pozabili na taka in podobna "pravila."

V začetku sem se spraševala ali naj napišem oceno proslave. Pa za oceno ste poklicani vi, gledalci, zato le to prepuščam vam. Vseeno pa mi dovolite spregovoriti nekaj besed tudi o vas.

Res je, da je bila prireditev lepo obiskana. Samo od sebe se poraja vprašanje, zakaj? Zaradi kvalitete, ki so jo dala slušati znana imena? Morda!? Pa vendar sem prepričana, da je imela največjo zaslugo za številen obisk dobro organizirana reklama. (Vsaka hiša je pač dobila vabilo)

Polna dvorana pa je bila tokrat " dvorezen meč." Vprašali boste, kako to? Obiskovalci, ki so morali miriti nekatere, ki so si prostor predstavljali kot sprehajališče, vam lahko najboljše odgovorijo. Seveda " sprehajalci " sploh niso pomislili na večino, ki je vseeno hotela slišati in razumeti ljudi, ki so se trudili na odru. Sprašujem se, ali ne bi mogli zakleniti vrat v dvorano, potem, ko se prireditev začne? Zakaj razvajati ljudi, ki si mislijo:

" Kaj se mi pa mudi, saj tako ali tako ne bodo točno začeli!" In kaj pomeni spoznanje, da so bili " sprehajalci " predvsem mladi ljudje? Poglejmo vase in vprašajmo se; pa tudi vi " mladi sprehajalci," premišljuje o SEBI !!!

Odlomke, ki jih je režiser Ipavec izbral iz literarnih del Cankarja, Menarta, Polanška, Bora, Kajuha, Zupančiča, Makarovičeve in Kardelja, je povezal s skupnim imenom Rdeči koraki. Prenesimo ta naslov na področje naše kulturne dejavnosti in si zaželimo, naj postane simbol našega dela. Pa ne podoben frazam, ki jih izgovarjamo vsak dan zato, da izpademo bolj pametni, bolj zagnani.

Bodimo si svesti nečesa: Kdor dela, temu ni treba parol nositi na jeziku, uspeh ali neuspeh je edino merilo!

DAMJANA

SALTO

Ko bi bil jaz kdo, bi...
zajedalce v rit posoval,
bi jih z marš ven napodil,
pa bi bili rešeni te golazni.
Ampak pazite!
Pridejo lahko novi.

MORTALE

Imam pips,
da vso to golazen popipsam,
še dobro da imam pips.

VAJA MLADIH NOG

Z najvišjim dovoljenjem
bomo odšli, po poti poraženih.
Z najvišjim dovoljenjem...
Iz svojih malh bomo stresali ljubezen,
ljudje, pa nas bodo kamenjali
in otroci nam bodo pljuvali v obraz.
Odšli bomo po poti poraženih
in sedem lepih in hrabrih bikov
bo odšlo pred nami.
Vsi pozabljeni in prekleti...
Z najvišjim dovoljenjem bomo odšli.

5x5=12 sv. stefan

Tu nekje bi morala biti pesem,
pa je ni
stvar postaja resna
fantje gremo
tu nimamo kaj iskati
so mi pesem vzeli
so mi glavo zdrobili
no, vidiš, Dylan Thomas,
še živim.

Jožo

BREZ NASLOVA

Na moji obzorja točka konca kaže naš cilj
neskončno dolgo
 kot obnavljajoč dolgčas
postopam po robovih nasipa
 v pesmi ni poezije
 v rokah ni moči
 a naša želja živi
premagati to upirajočo naravo
lasten utrip življenja izlit v ta kamen
 misel pa žge dalje
kot begajoče misli drsijo drobci pred očmi
 zato si ti
 zato sem jaz
 zato smo mi
zajezimo ta plaz polzonja
prestopimo mejo razlik
čisto na koncu neke teme
 morda že na prehodu v nov svet
preganjam misel na predajo
 prvega poguma pa ni
med mano in svetom
 in svet je velik v moji majhnosti
stoji vprašanje odločitve
 preganjam obup in nemir
na ovinkasti cesti lastno dušo
 ne najdem odsoka za pomiritev.

FRANCI

MOJ BRAT

Mojemu bratu je ime Tomaž. Star je pet let. Ima rjave oči in temne lase. Je velik in močan, ker rad je. Rad se smeje, joka pa še rajši. Lepo poje in zna šteti in računati do dvajset.

Večkrat se stepeva, vendar sva vseeno dobra prijatelja.

MOČNIK FRANCI 2. r.

OŠ - Trzin

BILI SMO V ERAZMOVEM GRADU

Obiskali smo Erazmov grad pri Postojni. Tam je živel plemič, imenovan roparski vitez Erazem. Ta je pobegnil z Dunaja, kjer je bil zaradi uboja nekega plemiča obsojen na smrt.

S pomočjo svojega prijatelja se mu je posrečilo pobegniti iz zapora v Predjamo, kjer se je skrival skoraj leto dni. Tedaj so ga dunajski vojaki oblegali devet mesecev. Tretji mesec so začeli misliti, da bo Erazem umrl od lakote; toda on jim je vrgel pol pečenega vola v dokaz, da ima dovolj hrane.

Nekoč se je Erazem tako opogumil, da je poslal dol hlapca, ki je oblegovalcem izročil košarico češenj. Tega hlapca pa so vojaki podkupili za izdajo. In res, ko je šel gospodar na stranišče, je dal hlapec znak s prižgano svečo. Vojaki so začeli streljati s katapulti v steno in Erazma ubili. Vsi so bili veseli. To se je zgodilo leta 1404. Grad, v katerem je živel Erazem, je bil zgrajen leta 1400. Njegove ostanke pa vedno obiskuje mnogo ljudi, ki z zanimanjem občudujejo staro orožje, pohištvo in posodo. Tudi nam bo grad ostal v lepem spominu.

SKUPINSKO DELO 4. r.

OŠ - Trzin

SRNJAČEK

Srnjaček je šel,
v bližnji ta gozd,
vesel je svobode,
ki užíval jo bo.

K studenčku priskače,
ki v gozdu šumlja,
vesel je svobode,
ki v gozdu jo ima.

PEVEC EMIL

3. r. OŠ - Trzin

ŽOGA

Žoga skače sem ter tja,
Peter rad se z njo igra.

Peter vrže žogico,
vrže jo v Marico.

Marica na ves glas kriči
ker se žogice boji.

RIBIČ

Jaz sem ribič, pobič mlad,
lovim ribe zelo rad.
Potok Pšata zame je velik ocean,
saj tam ribarim vsak dan.

Trnek vržem, vabo dam,
riba pride in požre -
- vabo - trnek ne.

Meni ostane palica,
a riba sita plava sem ter tja,
z valovi se igra
in meni se smehlja.

VEHOVEC STANKO

4. r. OŠ - Trzin

MOLJI IN PRAH V TRZINSKI KNJIŽNICI

Včasih smo si lahko izposojali knjige v Trzinu; vsi krajani, mladina še posebej. Tudi brali smo jih, vsaj za nekaj ljudi to lahko zagotovo zatrdim.

Menda ni pravega Trzinca, ki ne bi vedel, da je še nekaj let nazaj v domu DPO delovala knjižnica, ki so jo takrat vodili prizadevni člani " mladinske organizacije." Veliko pa jih tudi ve, da je delo takrat v njej prenehalo (1968). Od tega časa se za usodo knjižnice, predvsem pa za knjige, ni zmenil nihče več!

Ne bi bilo narobe, če malo pogledamo v njeno zgodovino : Leto ustanovitve knjižnice sega daleč nazaj v leto 1923, ko je bilo v Trzinu ustanovljeno " Kulturno prosvetno društvo," katerega neločljivi del je postala tudi knjižnica. Marsikateri ustanovni član bi nam znal opisati skromne začetke in napore, s katerimi so se srečevali pri širjenju in vodenju knjižnice. Kljub težkim časom so prizadevni knjižničarji, pa tudi drugi, zavedni Trzinci, do začetka druge svet. vojne zbrali preko 500 knjig. V času okupacije so jih pravočasno skrili po domovih in jih tako zavarovali pred brezobzirnim okupatorjem. Tudi po vojni je knjižnica uspešno izpolnjevala svoje poslanstvo in se še naprej širila. Leta 1958 je dobila svoje prostore. V vsem svojem času obstoja je bila organsko povezana z " Društvom," pa tudi z drugimi organizacijami. V njeni posesti je bilo okoli 600 knjig - zbrana dela večine domačih pisateljev, drame, ki so tvorile repertoar dramske sekcije KUD; v njej se je našlo precejšnje število poljudnoznanstvenih in literarnih publikacij, kar vse je v dobršnji meri širilo obzorje ljudem in jih kulturno in duhovno bogatilo.

Tako je šlo vse do nesrečnega leta 1968, nato pa se je ustavilo - Najprej ni bilo več moč dobiti prostorov za delovanje - Ljudje, ki so jo vodili, so iz različnih razlogov prekinili z delom, novih pa ni bilo.

Zgodilo pa se je še nekaj hujšega : knjige, nezavarovane, so pričele izginjati druga za drugo; nikogar ni bilo, ki bi se temu postavil po robu. Niti se ni nihče zamislil nad obsojanja vrednim položajem, v katerem so se knjige znašle - še celo vodstvo ^{OS-Trzin} (tedan) je odklonilo sprejeti knjige v varstvo - vsemu navkljub. Lahko se tudi vprašamo, kaj so takrat mislili krajevni prosvetitelji,

včlanjeni v KUD-Franc Kobar, ki so vedé ali nevedé zavrgli del sadov svojega dela. Tudi " mladinski aktiv " je pohodil velik del sadov svojega dela, z veliko prizadevnostjo so izvedli nabi-ralno akcijo med krajani in tudi kupili zbirko (zbrana dela Karla Maya, 40 knjig), nato pa so na to pozabili.

Ni moj namen pokazati na nekaj krivcev, ker teh " nekaj " sploh niso krivi za sedanje stanje, takšno kot je. Krivi smo vsi Trziinci, tisti, katerim knjiga nekaj pomeni, pa tudi tisti, ki jim ne pomeni ničesar - imam občutek, da se število slednjih več- posledice tega odnosa pa so zaprašene in zapuščene knjige, ki so " preživele " marsikaj hudega, le človeške nezainteresiranosti in nemarnosti ne bodo.

Mar smo Trziinci kot skupnost ljudi, to je kot celota, res mogli tako poniževalno in brezvestno zavreči del svoje kulture in razgledanosti ?!

Žalosti, in nič več presenečenju navkljub si lahko priznamo, da naši " mulci " dosti boljše poznajo razne junake " à la Smrtni Šus, Mr. Alan Ford " in kakšnega " dinamitarskega Jožeta," kot pa Domna, Martina Krpana ali Pestrno... !! Tudi "odrasli" se utapljajo v poplavi " šund romanov, solzavih ljubezenskih zgodbic dvomljive vrednosti, ki jih vneto ponatiskujejo mnogi naši časopisi, pa tudi nesreče in osmrtnice se mnogo boljše berejo kot kakšna Prešernova ali Cankarjeva "nesreča."

Menda sem malo zašel z začrtane poti, vendar mislim, da nisem daleč od resnice : knjiga se danes ceni po vezavi, platnu in, seveda po odštetih dinarjih zanjo; njeno sporočilo, bržčas ni preveč vežno. Nekaj v notranjosti mi pravi, da danes ljudem knjiga ni več " kulturno " ampak predvsem " tržno " blago !!!

" Knjige so danes predrage, da bi si jih privoščili ! " večkrat slišim na cesti, med ljudmi. Res je, vendar, roko dam v ogenj, da imajo danes Trziinci na svojih policah dovolj knjig, ki pa jih vse preradi merijo po " metrih" in po estetski vsklajenosti z barvo okolja. Marsikomu se berejo z obraza misli, da je knjigo boljše imeti doma na polici (kjer se ne obrabi), kar se pa knji-žnice tiče, jo imamo pa tako v Domžalah ali pa v Ljubljani !!!

Ali res ni nikogar, v Trzinu, ki bi se pobrigal in poskrbel za " preživele" knjige, ki sedaj leže v omari KS; ali bodo zaman čakale, ne vem koliko časa še, da jih bo nekdo z ljubeznijo vzel v roke : s tem ne bo samo izpričal svoje kulturne zavesti, ampak bo dal priznanje delu in naporom ljudi, ki so se zanje trudili!!

STREL V POLNO

Ko že toliko govorimo o novem trzinskem strelišču, pa se vprašajmo ali smo pokazali tudi že kakše omembe vredne rezultate? Smo. Po vsakem končanem tekmovanju, ekipno ali posamezno, že po starih navadi čestitamo našemu najboljšemu strelcu Perne Andreju. Zakaj prav njemu? Zato, ker je vedno najboljši, čeprav smo tudi drugi člani uspešni strelci. Da je res "šic" dokazuje tudi osvojen prvo mesto na tekmovanju z zračno puško za občinsko zlato puščico, z rezultatom 546 krogov. Drugo mesto je s 542 krogi osvojil lanskoletni zmagovalec Niko Kržan. Tretje mesto je s 535 krogi zasedel Mušič F. Franc. Četrta s 524 krogi je Poje Zvone. Peti pa je naš najboljši mladinec v društvu in občini Habat Tomo s 512 krogi.

Tekmovanje je bilo končano in zopet smo se vsi vneto pripravljali za naslednja streljanja. Nekateri z boljšim, nekateri z manjšim uspehom. Na tekmovanju občinske lige, so sodelovale ekipe iz Mengša, Domžal, Jarš, Moravč, Lukovice in Trzina. Prva ekipa SD Trzin je v sestavi Perne Andrej, Mušič F. Franci, Kralj Vili in Habat Tomo zopet osvojila prvo mesto. Prvo mesto, pa je bilo osvojeno tudi na tekmovanju v streljanju z malokalibersko puško za memorial Mirka Mušiča. Opravičeno se nekateri fantje sprašujejo, zakaj ne dobimo diplome in pokala, katerega so zaslužen pridobili.

Tekmovanja še niso bila za nami. Potrebno je bilo, da izmerimo moči tudi med samimi člani SD. K tekmovanju za družinsko zlato puščico v streljanju z zračno puško se je prijavilo 52 članov. Prvi je bil zopet odličen Perne Andrej s 366 krogi od 400 možnih, Habat Tomo s 352 drugi, tretji Mušič F. Francis 344 krogi, četrta Mušič Bojan s 337 krogi, peti pa Kralj Vili s 334 krogi.

Sveda pa se zavedamo resnice, da SD ne more obstajati, če si ne bomo zagotovili sredstev za obstoj. Znano nam je tudi, da si moramo ta sredstva tudi sami zagotoviti. Odločili smo se, da bomo prišli do denarja tako, da bomo dali strelišče v najem sindikalnim organizacijam podjetij, vsaki tedensko po dve uri. Zavedamo se, da s finančnimi sredstvi, ki jih bomo dobili na ta način, lahko še naprej trenirali in dosegali takšne uspehe, kot smo jih dosedaj.

Jože

TRZINSKA JAMARSKA EKSPEDICIJA

Kar nekam tesno mi je bilo pri srcu, ko so me skozi ozki vhod jame spuščali v globino. Če sem mislil na preperele vrvi, ki so sumljivo prasketale, so se mi lasje ježili bolj kot pri zobozdravniku, ko prime v roke klešče. Tudi sistem škripčevja, ki so ga izumili za spust v brezno, mi ni vlival zaupanja. Vse skupaj se mi je zdelo še najbolj podobno srednjeveški mučilni napravi. Celo večnost sem že visel v zraku kot prekajena salama, vrvi so se mi globoko ^{zajedle} v meso, dna pa kar ni hotelo biti. Mislil sem že obupati, ko sem z nogami le zadel ob trda tla.

Medla luč baterije mi je pokazala veliko, okrog 30 metrov visoko dvorano, ki se je proti vrhu zožila v ozko vhodno grlo. Stene so bile ponekod zasigane in kljub temu, da v dvorani ni kapnikov, te dvorana navda z občutkom mogočne lepote.

Iz rova v najbolj oddaljenem koncu jame so prihajali glasovi fantov, ki so se v jamo spustili že pred mano. Zaradi odmevov so me glasovi še najbolj spominjali na zvoke iz filmov o Drakuli in strahovih. Zbral sem še tisto malo korajže, ki jo imam v zlati rezervi, se še enkrat z ne preveč trdnim upanjem zazrl v majhno svetlo liso neba nad seboj in se po dal v splet rovov.

Že nekaj časa sem se vijugal kot pobesnena glista, fantov pa kar nisem mogel najti. Na lepem sem z baterijo osvetlil veliko dvorano.

" A ste to veliko dvorano že odkrili ? " sem zavpil fantom, ki sem jih slišal iz čisto druge smeri.

" Ne, nobene velike dvorane še nismo našli ! "

Oči so se mi tako zasvetile, da skoraj ne bi rabil baterije. Pognal sem se v dvorano. Bila je fantastična, visoka, na vrhu pa se je kazala lisa dnevne svetlobe. Razočaran sem ugotovil, da sem se vrnil tja, od koder sem prišel. Spet sem se basal in drenjal med kapniki. Nekajkrat sem z glavo zadel ob strop, da so se kre-sale iskre. S takšno, dodatno razsvetljavo sem našel ostalo družbo. Sedeli so v majhni dvoranci in imeli " čik pavzo. " Mac, ki je bil ravno glasbeno navdahnjen, je s prsti trkal ob različno dolge kapnike in nam priredil simfonični koncert za orgle, tolkala in kapnike. Nekateri pa so modrovali, kaj bi bilo, če bi bil potres. Zabava je bila na višku. Občudovali smo enkratne zavesice, stalagmi-

-mite, stalaktite in podobne ...ite, za katere nismo vedeli imen. Vtikali smo nosove v vsako luknjo in skušali najti nadaljevanje rojov.

" Fantastično! Čudovito! " " Glej to! " " Poglej sem! " " Ali ni lepo? " Čisto smo se raznežili. Pohvale so se slišale z vseh koncev.

Na nekaterih mestih pa mi je zavrela kri. Nekaj tolovajev, ki so bili v jami že pred dnevi, (ob prvem raziskovanju) je za seboj pustilo žalostne sledove - lomili so kapnike. Če bi v tistem trenutku dobil katerega od huliganov v roke, bi ga tako oklestil, da še za pokvečen stalagmit ne bi bil dober, pa še pljunil bi nanj.

Ko sva s Petrom lezla po nekem stranskem rovu, mi je povedal, kako je odkril jamo :

" Po gozdu sem iskal sadike divje češnje, ko sem na lepem zagledal luknjo v tleh. Mislil sem, da bo čisto navadna lisičja luknja! To moram pa videti! Ko sem vrgel v luknjo kamen, dolgo nisem ničesar slišal. Takoj sem vedel, da mora to biti precej velika jama."

Ko smo oblezli vse rove, smo se, na debelo umazani zbrali v prvi dvorani.

" Lepa jama! Samo škoda, da nima nadaljevanja! " smo ugotavljali.

" Ja, precej daleč smo prišli, mogoče bo drugič še bolje. Ne bom odnehal, preden ne dokažem, da je Dobeno votlo! " je rekel Vilko, ki je bil pravzaprav nekakšen vodja našega raziskovanja, saj ve največ o jamah v okolici Trzina in je tudi najbolj zagrizen, če je treba raziskati kakšno luknjo.

" Stari ljudje govorijo, da je v notranjosti Dobena jezero. Rad bi ugotovil, koliko je resnice v tem. " je dodal.

Ker je bil transport iz jame bolj počasen, sem začel " za hlec " plezati po stenah votline. Nekaj metrov nad tlemi sem nenadoma zagledal luknjo. Zahlipal sem kot po navadi zavekajo novopečeni očetje, ko jim povedo, da so dobili osmerčke : " Luknja, fantje! Še naprej gre! " Basal sem se po popku skozi ozko cev, da so hlače kar ostajale za mano. Rov se je razširil v dvorano, polno kapnikov. Tulil sem kot obseden. Prijatelji so mislili, da jih hočem potegniti in sploh niso hoteli za menoj. Končno se je Vilko ustrašil za moje glasilke in mogoče tudi za svoje bobniče, pa je pihitel za mano. Zdaj sva vriskala v duetu, kot bi bila na " Pokaži kaj znaš. "

Kmalu tudi drugi niso več vzdržali, pridrli so v dvorano.

" Poglej te kapnike! Kako beli so, kot čisti marmor! Poglej tega, kot lampica! " " Oj, ta je kot polžok! " " Ta pa kot palčok."

Okrog nas je bilo vse polno palčkov, hudičkov, čarovnic, orgel, makaronov, zavesic, slapov ! Fantazija ! Rov pa je peljal še dalje. Čeprav je bil ozek, se nisem obotavljal; podžigala me je raziskovalna mrzlica. Počutil sem se kot mali sladkosnednež, ki odpira novo bonboniero. S Petrom sva prišla na dno, rov pa se je vlekel še dalje v vodoravni smeri. Skozi manjše dvoranice, vse okrašene s kapniki, sva prišla do razpoke, ki se nama je zdela preozka, predvsem za naj zamaščeni zadnji del, zato sva se želela vrniti. Toda tam, kjer sem se prej spustil na glavo v rov, so naju pričakali ostri kapniki, ki so branili prehod kot nekakšna mišolovka. Nočer je šlo, ven pa se ni dalo. Peter se je nekako le zrinil skozi, moja ramena in trebuh pa so bila preveč za ozko grlo. Kibel in robantil sem tako, da je Peter še v temi zardeval, ramena pa niso hotela skozi prehod. Po dolgem mučenju, ko sem izgubil že toliko energije, da se mi je zdelo, da sem tudi shujšal, me je Peter vsega opraskanega le potegnil iz "mišnice". Obleko sem imel tako strgano, da je le z malo pokrivala kočljive dele telesa. (Ja, skrajni čas, da začnem s shujševalno,)

Ko smo pršli iz jame, ni nisno mogli kaj, da odkritja ne bi počastili z " nekaj rundami ta nečenga " pri Ručigaju. Posebno proti koncu smo bili vsi tako razpeloženi in korajžni, da smo sklenili, da gremo kmalu spet v podzemlje. Malo manj vesele so bile naše mame, ko so prale in krpale našo " jamarsko obleko."

V jamo smo šli po tem še večkrat. Odkrili smo tri precej globoka brezna, nekaj čudovitih dvoran, precej lepih kapnikov, nekaj jamskih živali in " trnovo pot " - posebno ozek rov, poln bodičastih kristalov (pravcati trnov). V njem se je posebno dobro izkazal Vilko, ki se je na nepojnljiv, skrivnosten način pretihotapil skozi. (To, da je pustil sledove svoje bunde na vsakem kristalu, ni važno)

V jami je vsak dočivel toliko zanimivega in videl toliko lepega, da se bomo vanjo še wrečali, posebno ker nekateri novi dajejo slutiti nadaljevanje. Odločili smo se :

" Če že ne bomo našli podzemeljskega jezera, bomo pa prišli vsaj do Ručigajeve vinske kleti! " Možnosti je veliko.

Z A Č E T K I Š O L S T V A V T R Z I N U

Do leta 1887 so trzinski otroci hodili v šolo v Mengeš, kjer je bila šola gotovo že pred letom 1680. Da pa niso obiskovali šole vsi trzinski otroci, moremo sklepati iz poročil nadučitelja Turna, ki je leta 1874 ugotovil, da je le 8 - 12 staršev od 215 šolobveznih otrok zmožnih branja in pisanja. Leta 1882 se je načelo vprašanje o zidavi novega šolskega poslopja v Mengšu, ker je bila neznarija, v kateri se je do tedaj poučevalo mladino, postala pretesna. Ker so Trzinci uvideli, da bodo morali precej prispevati k zidavi nove mengeške šole, so se začeli potegovati za lastno šolo v Trzinu. Večina udov Okrajnega šolskega sveta je Trzince ugodila in tako so začeli leta 1886 zidati svojo šolo.

Šola je bila slovesno otvorjena že naslednje leto, 10. januarja 1887. V šolo je takoj vstopilo 65 otrok, ki so doslej obiskovali mengeško šolo. Šola je bila enirazrednica s tremi oddelki. K zidavi šole je poleg Kranjskega deželnega zbora in Kranjske hranilnice prispevalo tudi trzinsko prebivalstvo in župnik Martin Narobe. Toda enirazrednica se je kmalu izkazala kot premajhna. Zato so ji že leta 1908 dozidali še eno nadstropje in jo razširili v dvorazrednico. Kot prvi trzinski učitelj je bil nastavljen Blejec Luka, ki je v Trzinu deloval do svoje upokojitve, polnih 38 let. Kot druga učna moč je bila nastavljena leta 1908 Ana Grebenc, a že leto dni za tem je sledila Julijana Kocijančič, ki je delovala na trzinski šoli do svoje smrti, polnih 28 let.

23. februarja 1925 je bila Trzinu dovoljena trirazrednica. Kot tretja učna moč je bila nastavljena Valerija Arrigler, žena takratnega šolskega upravitelja v Trzinu.

V dneh 26. in 27. junija 1937 je trzinska šola proslavila prav slovesno 50 - letnico svojega obstoja.

Ta dan je bila v šoli razstava, v Prosvetnem domu, (sezidan in izročena svojemu namenu leta 1931) pa slovesna skafenijska in predstava "Bineža", ki je ravno v Trzinu končal svoje rogovnjaško življenje. Izvršil se je obkroč po vasi, ki je bil filmen, pa se je film v vojnem času izgubil.

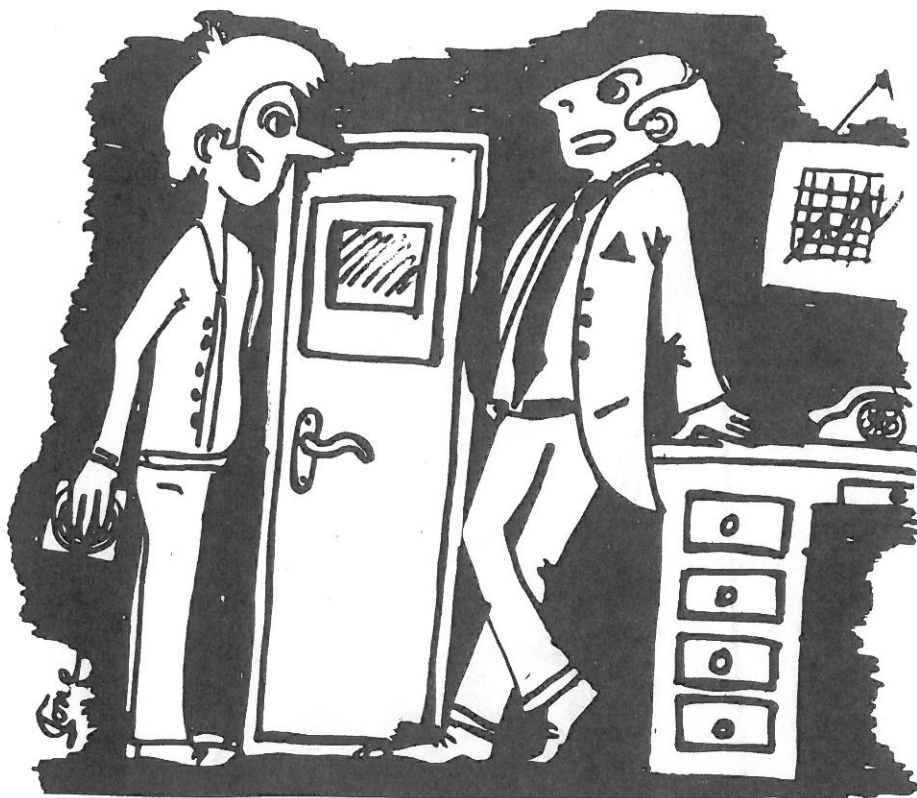
Šolski upravitelj Arrigler je bil imenovan v letu 1938 za okrajnega šolskega nadzornika v Kranju. L. mežen je odšla iz šole tudi njegova žena. Na njeno mesto je bil imenovan za upravitelja šole Intihar Alojzij in Štrukelj Eofka, ki sta poučevala v Trzinu do začetka druge svetovne vojne, ko sta saričo razmer zapustila Trzin in se upaknila v Ljubljano.

RIBOLOV V TRZINSKI PŠATI

GLEJ OČI, DVE KONZERVİ ŽE İMAVA, ŠE TO GUMO UJEMI, POTEM PA GREVA LAHKO DOMOV.

NA OBČINSKI SKUPŠČINI

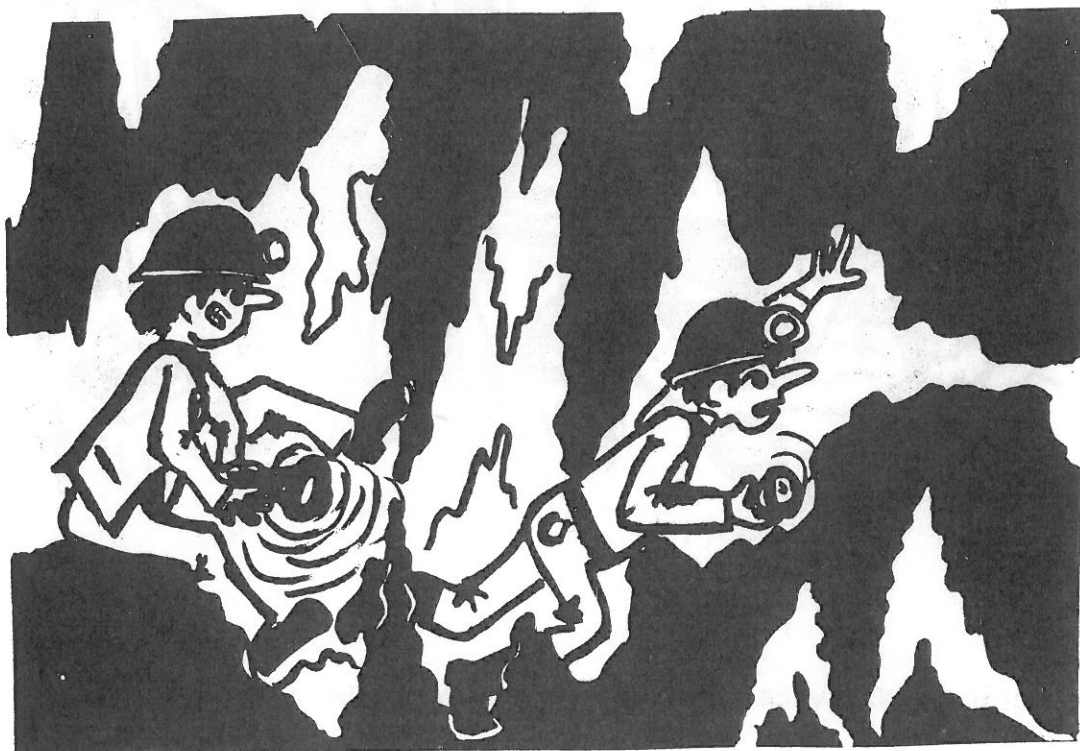

– OD TRZINSKIH STRELCEV SEM. PRIŠEL SEM VPRAŠAT, KAJ NAJ NAREDIMO S TISTIMI STOLI, KI STE NAM JIH PODARILI, PA SO VSI POLOMLJENI IN SE NA NJIH NE DA SEDETI.

– HM, A DA SO TAKO ZANIČ?

VESTE KAJ, ZAMENJAJTE JIH S TISTIMI IZ TRZINSKE SEJNE SOBE.
MOGOČE BODO POTEM TRZINSKI SESTANKI KAJ KRAJŠI!

RAZLOG RAZISKOVA, NE VNEME

– PA KAM VRAGA ŠE RINEŠ? KAM PA BI RAD PRIŠEL?

– K RUČIGAJEVEMU STANKOTU V VINSKO KLET !

PREDSEDNIK SZDL O OKROGLI MIZI

Dobili smo že prvi odsev na drugo številko, še predno je časopis izšel. Tov. Kralj Stane, ki se je udeležil naše okrogle mize, na kateri je padlo dosti očitkov na delo SZDL, je želel bolje pojasniti vlogo SZDL v našem kraju.

" SZDL ni tako nedelavna, kot mogoče izgleda na prvi pogled! Vključuje se v vsa dogajanja v KS, prisotna pa je tudi pri reševanju vseh važnejših problemov. Res je, sestankov konference SZDL nismo sklicevali, vendar pa smo po potrebi imeli sestanke IO SZDL in sklicevali koordinacijo. Na njih smo reševali probleme KS in delegacij, sprejemali sklepe ter pripravljali vse potrebno za različne akcije v Trzinu.

Med drugim smo razpravljali o namestitvi tajnika KS, o problemih novega naselja, o izkopu in o uporabi peska iz trzinske gramoznice, o vrtecu, šoli, o pripravi proslav (29. nov., 8. marec), o kandidatih za šolo ZRVS. Vse obravnavane teme so bile zelo obsežne, o njih bi lahko še precej govorili. Veliko problemov je bilo rešenih, nekaj pa tudi ne. V nekaterih primerih pa smo samo zavzeli določeno stališče. Tako smo pri problemu šole sklenili, da se je nujno treba držati načrtov. Za sestanke moram reči, da so bili zelo dobro obiskani. To kaže, da je zanimanje za probleme Trzina in da jih skušamo odpraviti. So so posamezniki, ki se jim delo v KS zdi pomembno in ki se čutijo odgovorne za razvoj Trzina in koristi krajanov.

Res je, da je v delovanju KS precej nepravilnosti. O njih bi morale razpravljati tudi delegacije. S tem bi prispevale k lažjemu delovanju KS. Pri obsežnem delu v KS se zgodijo napake in nepravilnosti. Pojavljajo se očitki in kritike, ki jih je treba sprejeti, saj so koristne in potrebne, vendar pa lahko včasih tudi škodljivo vplivajo na odnose in delo.

Kar zadeva moje delo, moram priznati, da res nisem izpolnil tistega, kar bi lahko. Ker imam precej funkcij, učinkovitost mojega dela pade. Poleg tega, da sem predsednik SZDL, kar mi vzame največ časa in truda, sem še delegat SIS-a in delegat za skupščino občine, pa tudi podpredsednik ŠD. Mislim, da bi bilo delo KS učinkovitejše, če posamezniki ne bi bili preobremenjeni s preveč dolžnostmi: vsak naj bi imel največ eno ali dve funkciji, tako bi svoje delo bolje opravil!!!

BRALCI ODSEVU - BRALCI ODSEVU - BRALCI ODSEVU - BRALCI ODSEVU

KROS V IHANU

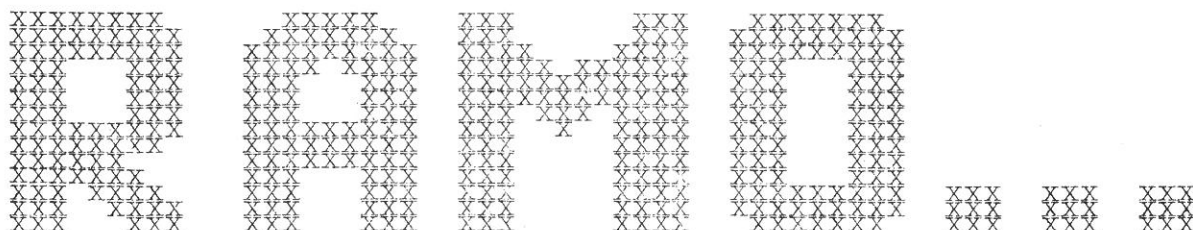
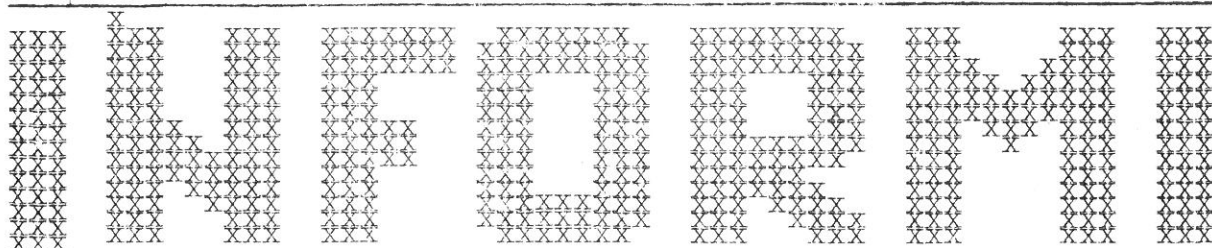
SK Ihan je dne 23. aprila 1977 priredil III. množični pohod "IHAN 77" pod pokroviteljstvom EMONE, TOZD Prašičereja Ihan. Poleg pohoda je bil na isti progi tudi tekmovalni del na 10 km. Proga je potekala mimo Šolo, kmetij Žabje in Goropeč, mimo zgodovinskih spomenikov HOB Vinje "Judež-Oklo", skozi Dobravlje in Brdo nazaj v Ihan. Udeleženci tekmovalnega dela so prejeli značke SK Ihan in jubilejno značko Emone. Na startu se je zbralo 19 ekip. Ekipa je bila sestavljena iz treh članov, ki so morali priti na cilj istočasno. Tekmovanja se je udeležila tudi ekipa SD Trzin. Vodil jo je tov. Kralj Stane, nastopili pa so Černigoj Marjan, Praprotnik Janez in Smerajc Andrej. Zasedli so zelo dobro 6. mesto za 1. in 2. ekipo Olimpije, SD Dol, SK Ihan in za taborniki iz Ljubljane.

Andrej Smerajc

ODKRIT POGOVOR

"Zadovoljen sem in prijetno je tu" je bil odgovor tovariša Jeraka in Grlicarova, pa tudi tovarišica Virjentova se je pridružila temu mnenju. Vendar pa so mi v isti sapi povedali, da je še veliko stvari neurejenih. Vsi trije sogovorniki so novo naseljeni krajanje. Povedali so, da so se morali zaradi tega, ker marsikatera obljubljena reč ni bila izgotovljena, opreti na lastno moč. Najbolj peša otroško varstvo. Ljudje pa so tudi zaskrbljeni, če bo lahko še obstoječa podružnična šola sprejela vse otroke. Problematična je tudi oskrba, saj samo ona klasična trgovina, ki je poleg še zelo odročna, kljub hitri postrežbi ne zadostuje več. Problemi so tudi glede vode in elektrike. Edini so si, da je treba pospešiti gradnjo novega naselja, kajti le tako se bodo stvari uredile. Povprašala sem tudi, kako obiskujejo kulturne prireditve v Trzinu. Povedali so, da imajo trenutno s svojo okolico veliko dela in zato nimajo časa za obisk. Zanje pa vedo, ker so zvedeli B. plakato. Najbolj pa jih moti drvenje po cesti, ker le redko kdo zmanjša hitrost. Menijo, da je to posebno nevarno za otroke.

LOV. E. JANA

Sklepi 4. sestanka zbora delegacije KS Trzin

1. Za zavarovalno skupnost "Triglav" se v določene rizične skupnosti izvolijo naslednji delegati:
 Mušič Marjan - Industrijska rizična skupnost
 Jemc Janez - Kmetijska rizična skupnost
 Bolhar Marjan - Prometna rizična skupnost
 Mesar Stane - Rizična skupnost komunalnih in družbenih dejavnosti
 Mušič - Lovše Adi - Rizična skupnost osebnih zavarovanj.
2. V planu za leto 1978 je vrtec v Trzinu, od tega plana se ne odstopa.
3. V plan za leto 1977 se vnese napeljava centralne kurjave, uredi se pod in nabavijo se gasilski aparati za v dvorano. Vsa dela v zvezi z električno napeljavo bo strokovno opravil tov. Zupan Anton. Treba je poskrbeti tudi za električno napeljava na odru.
4. Za asfaltiranje cest se določi komisija: Ipavec Anton, Orel Ivan, Bolhar Marjan, Završnik Edo, Kepic Andrej, Bajec Alojz in Kolenc Anka. Komisija je zadolžena, da takoj pripravi vse potrebno za asfaltiranje in obnovo cest.

5. Na avtobusno postajo je potrebno namestiti kante za smeti in poskrbeti za redno čiščenje postaje. Za to je zadolžen tov. Novak Ivan. Takoj je treba posuti avtobusno postajališče na Mengeški cesti in v domu D.O urediti stopnišče, ki vodi na podstrešje. Repleskati hodnik, sobe in kupiti lestev za na podstrešje.

Iz poročila predsednika krajevne organizacije ZZB in VVI NOV Trzin za leto 1975 - 1976

Krajevna organizacija Zveze združenj borcev in Vojaških vojnih invalidov Narodno osvobodilne vojne Trzina je imela v letih 1975 - 1976 skupno 14. rednih sej upravnega in nadzornega odbora. Obravnavali so točko zadeve in probleme članstva v organizaciji.

Vsi zadani sklepi iz zadnjega občnega zbora niso bili izvršeni. Niso uspeli odkriti spominske plošče pri Podgoršku v Trzinu, kjer so bili zverinsko pobiti okrajni funkcionarji OF in NOV. Zločin je bil storjen 8. oktobra 1944. Vsi drugi sklepi zadnjega občnega zbora pa so bili izvršeni.

Izpeljan je bil spominski pohod v Bukovico pri Vodicah. Organiziran pa je bil tudi pohod na Mohor pri Horavčah, kjer je 21. 9. 1941. v boju z Nemci padel prvi borec iz Trzina, Tine Kmetič.

Za dan žena so skupno z D.O in šolsko mladino pripravili proslavo. Proslavo so organizirali tudi v počastitev dneva borca, krajevnega praznika in ob 30. obletnici svobode.

Z rezervnimi vojaškimi starešinami in strelsko družino so pripravili strelsko tekmovanje za memorial "Tincta Kmetiča". Pokrovitelj tekmovanja je bila ZB.

V aprilu so obnovili spomenik, posadili ciprese in cvetlice ter poskrbeli za varstvo spomenika.

Skupno z D.O in društvi Trzina je organizacija za uspešno zbiranje sredstev za dan v Kumrovcu dobila republiško priznanje.

Organizacija sedaj šteje 80 članov ZZB in 11 članov VVI NOV skupno 91 članov.

CESTE BOMO ASFALTIRALI !

Na zadnjem sestanku odbora za asfaltiranje cest, so člani odbora proučili načrte, ki jih je izdelal Geodetski zavod. Načrti predvidevajo asfaltiranje Jemčeve, Habatove in " stare " Ljubljanske ceste, od gasilskega doma do Kepiceve hiše, poleg tega pa naj bi uredili več križišč in asfaltirali ceste, ki bodo v glavnem povezovala Mengeško cesto z Jemčovo ulico.

Odseki cest naj bi bili široki od 5 metrov (dvosmerni) do 3 metre (enosmerni). Da bi se ljudje bolje seznanili z načrti, bodo ti javno razgrnjeni v prostorih KS in na občini. Občani bodo lahko dajali pripombe in predloge dokler bodo načrti javno razgrnjeni.

Republiška skupnost za ceste ni povsod dovolila izvoza in dovoza, zato bodo nekatere ceste samo enosmerne, drugje pa bo dovoljen samo izvoz v eno smer. Člani odbora, ki so se pogajali s skupnostjo za ceste, so povedali, da so se zelo trudili, vendar je stanje, ki ga predvidevajo načrti, največ, kar so lahko dosegli.

Načrt predvideva, da bo za asfaltiranje cest in vsa pripravljiva dela potrebno 332 mil. SD. Toliko denarja KS nima, zato bodo pri financiranju morali sodelovati tudi krajan. Odbor se še ni odločil, koliko denarja bodo morali zbrati krajan. Odločili so se, da pretehtajo vse možnosti za pocenitev del. Na prihodnjih sestankih pa se bodo pogovorili, koliko in na kakšen način bodo pri financiranju sodelovali krajan. Poskušali bodo najti čim boljše in čim bolj pravično rešitev.

Povedali so tudi, da bodo na prihodnjem sestanku tudi že vedeli, kako bo KS reagirala na zahteve Biroja 7I, ki v spodnjem delu Trzina od ljudi zahteva visoke vsote denarja za asfaltiranje cest in ureditev kanalizacije.

P.S.: V načrtih za asfaltiranje, je zajeta tudi cesta Za hribom.

OBČNI ZBOR ZVEZE ZDRUŽENJ BORCEV TRZIN

22/4/77 so imeli člani ZZB - Trzina redni občni zbor, na katerem so preglodali delo v preteklem mandatnem obdobju. Ko so volili upravni odbor, so v glavnem potrdili že preizkušene člane UO. Izvolili pa so tudi delegate za občinsko skupščino ZZB-NOV in občinski odbor ZZB-NOV. Dogovorili so se tudi, da se bodo udeležili raznih pohodov in proslav v krajih, ki so bili priča zgodovini med NOB, skrbeli bodo, da bo urejen nov spomenik padlim žrtvam; tov. Kmetič pa je predlagal, da bi ga odkrili, ko bodo asfaltirane ceste v vasi.

Z ZADNJE SEJE SVETA KS

Na zadnji seji sveta KS 9/3/77 so bili sprejeti naslednji sklepi :

- " Potrebno je takoj pridobiti odločbo za gradnjo avtobusnega postajališča na Mengoški cesti, za ljubljansko smer. Zadolžita se tovariša Stefc in Novak.

Pri ing. Kovaču, na SOB Domžale, se je potrebno pozanimati glede možne gradnje za Cotman Jankota in Kralj Vinka!

- Zadolži se komisija za statut in pravne akte, ki naj do zbora delegatov pretrese morebitne spremembe v statutu. Sestanek zbora delegatov se skliče za 22/3/77 ob 19. uri; zanj je potrebno pripraviti vsa poročila (predsednik, tajnik) !

- Pošlje se dopis podjetju Slovenija - Ceste Ljubljana, za zasutje jame na polju za smeti. Po pogodbi so oni dolžni vzdrževati jame. Vloga Komatar Vinka glede ograje : posreduje naj načrt za postavitev. Glede prošnje Slavice Vesel za denarno pomoč pri ureditvi prostorov družinskega varstva otrok (od 8. meseca do 3. let) v Trzinu, pa se moramo obrniti na tajnika skupnosti otroškega varstva v Domžalah, tov. Pernuš Janeza.

V prvi številki ODSEVA smo vam navedli vire, iz katerih črpamo sredstva za izdajanje našega in vašega glasila. Poleg lastnih 1400,00 ND, sta 1900,00 ND prispevali še SZDL in družbeno - politične organizacije Trzina (dohodek od proslave ob 8. marcu). Navedeno vsoto smo porabili za izdajo prve in druge številke ODSEVA.

Ponovno smo prisiljeni potrkati na vrata DPO Trzina in jih spomniti na finančna sredstva, ki so nam jih obljubile. ZZB - NOV nam je na svojem občnem zboru 22/4 že določila 1500 ND za naše nadaljnje delovanje.

Kaj pa druge organizacije ?!?!

ČLANI UREDNIŠKEGA ODBORA :

OREL TONE
VOGLAR DAMJANA
KRALJ FRANCI
PIRC MARTA
ŠTIH JOŽE
KITEBE MIRO
CAPUDER MARJAN